

DE TWEEDE PIJL

Clubmagezien AGILAZ

Nr. 02-2015

Oplage: in principe 20.

Verspreiding: per e-mail

Redactieadres: kees.methorst@hetnet.nl

Een ieder wordt uitgenodigd om bij te dragen, immers niet geschoten is altijd misgeschoten en zo kunnen we stellen dat met DE TWEEDE PIJL altijd wat achter de hand hebben?

Verschijsing: 1 x per twee maanden

Aanvullend op de uitleg over de oorsprong van de naamgever en de naam van dit bulletin.

In de Thidreks sage is Agilaz een eersteklas boogschutter, die op een keer uitgedaagd wordt door de wrede koning Nidung. Hij wordt gevraagd om op een appel te schieten, die op het hoofd van zijn zoon is gelegd.

Hij neemt daarvoor twee pijlen, maar raakt de appel al met eerste pijl. Als de koning vraagt waarvoor de tweede pijl dan diende, antwoordt hij dat als hij zijn zoon met de eerste pijl gedood zou hebben, hij de tweede pijl gebruikt zou hebben om de koning door te schieten.

NB: Deze sage wordt direct in verband gebracht met de legenden van Wilhelm Tell (Zwitserland) en Palnetoke (Noorwegen)

Verantwoording bronmateriaal.

De bronnen die ik geraadpleegd heb zijn divers en variëren van Wikipedia tot en met de individuele schutters en verenigingen die hun kennis op het internet hebben gezet. Ik maak dan ook dankbaar gebruik van hun moeite om hun kennis openbaar te maken. Echter om iemand bij naam te noemen wordt wat moeilijk omdat – door de veelheid, vertalingen en de variatie - niet duidelijk is wie nu de oorspronkelijke schrijver is en dus mogelijk een publicist geëerd zou worden die niet de oorspronkelijke schrijver is. Vandaar dat ik er voor kies dit naamloos te houden.

Informatie voor iedereen beschikbaar.

Ik heb in de loop van de tijd veel materiaal over het handboogschieten verzameld en bewerkt naar het Nederlands.

Als iemand mij een cd-schijfje geeft dan wil ik dit materiaal op die schijf branden en kan je gelegener tijd zelf bepalen wat en wanneer je iets wilt bestuderen.

In de vorige aflevering heb ik het gehad over de schiettechniek. Nu iets over de stand (positie die we aannemen), het nokken en uittrekken van de pees en de positie van de booghand op het middenstuk.

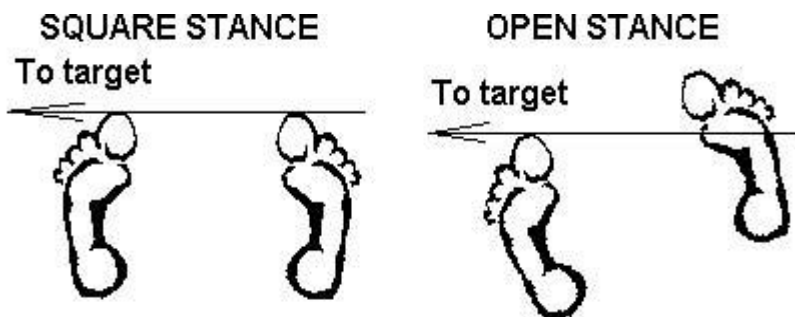
Met uitzondering van de armen, het hoofd (draaien) beweegt er - nadat we onze positie hebben ingenomen - in principe niets meer. Maar wat is dan onze positie?

Positie

1. De voeten staan gespreid – aan weerszijden van de schietlijn - op schouderbreedte.

Gesloten stand → de beide voeten staan tegen de denkbeeldige schietrichting (een rechte lijn die je in gedachten kunt trekken vanaf het nokpunt over de pijl naar het doel) OF

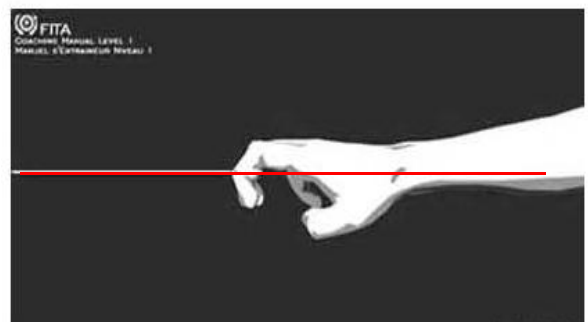
Open stand → met midden van de peesvoet (de voet aan de kant van de pees) haaks op de schietrichting en de boogvoet iets naar achteren (ongeveer een halve voet en op 45 graden).

2. Nadat je de pijl hebt genokt (op de pees aangebracht) haak je de vingers van de peeshand om de pees (wijsvinger, middelvinger en ringvinger). De pees ligt daarbij in het gewricht van het eerste vingerkootje. De duim licht naar beneden gebogen en de pink naar binnen gedraaid (niet naar voren gericht, dit verstoort de juiste houding van de peeshand).

Stel je nu voor, dat je een vislijn met het haakje om de pees hebt geslagen en je de lijn strak trekt om de pees naar achteren te trekken). De vislijn blijft een rechte lijn vormen. Als je de vingers om de pees

hebt geslagen moet de hand, de pols en onderarm - net als de vislijn - een rechte lijn vormen ook als de pees naar achteren wordt getrokken en op volle treklengte is. Dit hou je aan tot na het lossen.

3. De booghand wordt zodanig tegen de handgreep gedrukt dat het gebied tussen de duim en de wijsvinger (het zwarte gebied op de afbeelding hiernaast) volledig draagt. Zo geef je de handgreep een stevig draagvlak en kan de boog - tijdens het uittrekken van de pees en op volledige trek lengte – niet of moeilijk kantelen. De duim ligt tegen de handgreep evenals de wijsvinger en wijzen beiden naar het doel. De boog blijft losjes in de hand.

Bare bow.

Bare bow is schieten met een kale boog. Dus alleen een boog met pees, nokpunt op de pees, een oplegger, een tumtum en een vingertab of handschoen om je vingers te beschermen.

De bare bow stijl wordt in Nederland gebruikt door b.v. het promotieteam om mensen kennis te laten maken met de handboog sport, deze methode wordt steeds meer toegepast in het leerproces bij beginnende schutters. In Zweden begint bijna iedereen met boogsport in de bare bow stijl. Iedere nieuwe schutter schiet een bepaalde tijd bare bow waarna men kan kiezen in welke stijl men verder wil gaan. Daarom zijn er in Zweden zoveel meer en goede bare bow schutters.

Die nog nooit pijl en boog in handen hebben gehad. Je trekt de boog uit en kijkt over de pijl naar het doel. Dit spreekt de mensen meer aan dan door een vizier te richten.

Als je met het bare bow schieten verder gaat dan kom je allerlei problemen tegen en merk je dat het meer is dan de boog uittrekken en over de pijl kijken, vooral bij het schieten van verschillende afstanden. Je kunt namelijk niet gewoon even je vizier verstellen. Maar hier zijn verschillende andere methodes voor:

Face walking (de peeshand wordt over het gezicht bewogen)

Afhankelijk van de te overbruggen afstand plaatst men zijn booghand op een andere plaats tegen het gezicht. Hoe dicht men bij het doel staat, hoe dicht de ankering in de buurt van het oog zal liggen ; hoe verder van het doel, hoe dicht de ankerplaats in de buurt van de kin komt te liggen. Deze methode wordt veelal gebruikt bij long bow schieten. Face walking vraagt veel gevoel vergt in het schieten. Het is een moeilijke en niet echt betrouwbare methode en wordt ook wel instinctief schieten genoemd.

String walking (de peeshand wordt over de pees bewogen)

Dit is de methode die het meest gebruikt wordt door bare bow schutters. Hierbij is het ankerpunt één bepaalde plaats tegen het gezicht, bv. een in de booghand naar binnen geplooid duim als steunpunt tegen het kaakbeen en de wijsvinger tegen de mondhoek. Hoe dicht men bij het doel staat, hoe lager de vingers op de koord staan (verder van de nok weg) ; hoe verder van het doel, hoe dicht de vingers tegen de nok komen te staan.

Combinatie van face en string walking

Hierbij neemt men 2 of 3 ankerpunten tegen het gezicht en die men combineert met de stand van de vingers op de pees. Deze methode is er ook weer één die meer van nut kan zijn voor long bows omdat deze een minder efficiënte werpkracht hebben. Door de 2 bovenstaande methodes te combineren verkrijgt men meer mogelijkheden om verschillende afstanden te overbruggen.

De bogen waarmee het meest wordt geschoten.

Categorie 1: long bow, jachtboog, recurve-boog zonder vizier en andere accessoires

Categorie 2: de recurve-boog voorzien van een vizier en andere accessoires zoals stabilisatoren.

Categorie 3: de compound, zie beschrijving hieronder.

Een **compound boog** is een moderne **boog** dat systeem maakt gebruik van een Levering, meestal van kabels en **katrollen**, buigen de ledematen.

De ledematen van een compoundboog zijn meestal veel stijver dan die van een **recurve boog** of **longbow**. Dit onderdeel stijfheid maakt de compound boog meer energie-efficiënter dan andere bogen, maar de ledematen zijn te stijf getrokken om comfortabel te zijn met een string die rechtstreeks aan hen gehecht. De compound boog heeft haar string aan katrollen (nokken), en een of beide van de poelies hebben een of meer kabels verbonden aan het tegenovergestelde been. Wanneer de string opgesteld rug is, de string zorgt ervoor dat de poelies draaien. Dit zorgt ervoor dat de katrollen te trekken van de kabels, die op zijn beurt zorgt ervoor dat de ledematen te buigen en dus opslaan van energie.

Het gebruik van deze lichte systeem geeft de compound boog een karakteristieke trekken-kracht curve die stijgt tot een piek gewicht en dan "laat off" naar een lagere bedrijf gewicht.

De compound boog is weinig beïnvloed door veranderingen in temperatuur en vochtigheid en het geeft superieure nauwkeurigheid, snelheid en afstand in vergelijking met andere bogen. De compound boog werd voor het eerst ontwikkeld in 1966 door **Holless Wilbur Allen** in **Missouri**, en een Amerikaans octrooi werd toegekend in 1969. De compound boog is steeds populairder geworden. In de Verenigde Staten, de verbinding is de dominante vorm van de boog.

